

המבקשת: אורטל אללוף-קיסיל, ת.ז. 066110065
מרחוב צוקית 7, באר-שבע
בעצמה

נגד

המשיבה: הנהלת בתי המשפט
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי

בקשת רשות ערעור

מוגשת בזאת לבית-הדין הארצי הנכבד בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי בירושלים, כב' השופט ד. גולדברג, מיום 24.2.2021 (להלן: "ההחלטה") בתיק סע"ש 16773-02-20 (להלן: "התביעה העיקרית" או "התביעה בבית הדין קמא"). ההחלטה טרם הומצאה למבקשת אך נצפתה על ידה במערכת נט-המשפט ולאור סד הזמנים הקצר שנקבע מוגשת בקשה זו בבהליות (עותק ההחלטה מצ"ב ומסומן מע/1).

עניינה של ההחלטה מושא בקשה זו בדחיית בקשת המבקשת למחיקת כתבי טענות המשיבה שהוגשה בהתאם לתקנה 46(ד) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 (להלן: "תקנות בית הדין לעבודה"), תוך חיוב המבקשת בהוצאות המשיבה בסך של 2,000 ש"ח. כמו כן, בקביעה כי תצהירי המבקשת יוגשו עד ליום 4.3.21. יצוין כי הדיון שנקבע ליום 7.3.2021 נדחה ליום 04.10.2021.

בית הדין הארצי הנכבד מתבקש ליתן למבקשת רשות לערער על החלטת בית הדין וכמו כן, להורות על עיכוב ביצועה של החלטת בית הדין קמא בהתאם לתקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה (סידרי דין), התשפ"א-2020 (להלן: "תקנות ההתאמה") המפנה לתקנה 145(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "תקנות סד"א החדשות").

יצוין כי ההליך בתביעה העיקרית מצוי בין שלב גילוי המסמכים לבין שלב הגשת תצהירי המבקשת. בהינתן שהמסמכים מושא הבקשה דנן רלוונטיים לתביעה ואף חיוניים לתצהירי התובעת ובהינתן שהדיון בתיק נקבע ליום 4.10.2021 המבקשת תטען כי יהא זה מין הדין ומין הצדק לעכב ביצוע ההחלטה וכי לא יגרם כל נזק.

תמצית ההליכים בבית-הדין קמא

הצדדים

1. המבקשת, עו"ד אורטל אללוף-קיסיל, עבדה כעוזרת משפטית לשופטת בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, החל משנת 2011 ועד ליום 22.5.2019 יום פרישת השופטת לגמלאות.
 2. המשיבה, הנהלת בתי המשפט הייתה המעסיקה של המבקשת במהלך עבודתה כעוזרת משפטית לשופטת.
- על יחסי הצדדים חל ההסכם הקיבוצי שנחתם בין ממשלת ישראל לבין הסתדרות העובדים החדשה ביום 19.12.2018 ואשר נכנס לתוקפו ביום 1.3.2019 (להלן: "ההסכם הקיבוצי").

הרקע בתמצית

"לא-תעשק שכיר, עני ואביון, מאחיד, או מגרד אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא-תבוא עליו השמש, כי עני הוא, ואליו, הוא נשא את-נפשו; ולא-יקרא עליך אל-יהוה, והיה בך חטא" (דברים כד, יד-טו).

התביעה העיקרית

1. המבקשת סיימה העסקתה אצל המשיבה ביום 22.5.2019. בהתאם לחוקי העבודה ולסעיפי ההסכם הקיבוצי החל על הצדדים, עם סיום העסקתה היה על המשיבה לשלם למבקשת פיצויי פיטורין בשיעור של 150% שהם, 100% בהתאם לחוקי העבודה ו- 50% נוספים על פי ההסכם הקיבוצי. כמו כן, תשלום בעבור שלושה חודשי הודעה מוקדמת, חודש אחד על פי דיני העבודה וחודשיים נוספים בהתאם לקבוע בהסכם הקיבוצי. הסכומים המדויקים אינם ידועים למבקשת והמשיבה מסרבת למסור כל מידע/מסמך/פירוט בנושא זה כפי שיפורט גם בבקשה דנן. ואולם, יוסכם כי בעת סיום העסקתה הייתה המבקשת זכאית לתשלום סכום לא מבוטל, בהינתן שוותק העסקתה עמד על מעל לשמונה שנים.

2. בפועל, רק כחודש ושבעה ימים לאחר סיום העסקתה, ביום 30.6.2019 שולמו למבקשת סך של 7,617.10 ש"ח "פיצוי פטור ממס". יודגש, כי המשיבה אומנם הרשתה לעצמה לעכב תשלומי הפיצויים וההודעה המוקדמת למבקשת ואולם, המשיבה לא התמהמה ולו לרגע בקיזוז (ברוטו) של שמונת ימי חודש מאי בו הסתיימה העסקתה (22.5.2019). שכרה של המבקשת בעבור חודש מאי עמד על 7,9242.21 ש"ח, כמחצית משכרה הרגיל, ללא התראה וללא הודעה מוקדמת.

3. המבקשת ומשפחתה הסתמכו מאוד על כספי הפרישה משום שאותה עת הייתה המבקשת מפרנסת יחידה למשפחה בת 5 נפשות המונה שלושה ילדים קטנים ובעל בשלב סיום התמחותו ולקראת מבחני לשכת עורכי הדין. העיכוב בתשלום לצד קיזוז שכר חודש מאי כבר החלו לגרום נזקים כלכליים למבקשת. עובדה זו צוינה בפני המשיבה ולא פעם, אך נפלה על אוזניים ערלות. לא מותר לציין כי המבקשת אף ביקשה מכתב "הסבר" בגין העיכוב בתשלום בעבור הבנק לבל יחדול מלכבד חיובים שוטפים, ואולם, המשיבה התעלמה התעלמות רועמת.

4. פניות המבקשת לגורמים הרלוונטיים במשיבה לרזז תשלומי הפרישה לא הועילו ובאין ברירה שלחה המבקשת מכתב למנהל בתי המשפט. באותה עת היה נראה כי בכך הסתיימה הסאגה המצערת, אך לא כך היא. בעקבות המכתב האמור ומשום החופשה המשפחתית בחו"ל שתוכננה מבעוד מועד ואשר יצרה דחיפות נוספת שולמה למבקשת מקדמה על סך של 60,000 ש"ח ביום 8.7.2019. בתוך כך הובטח למבקשת כי סך של עוד כ-50,000 ש"ח ישולמו למבקשת בתוך ימים ספורים במהלך שהותה בחו"ל. הסכום האמור לא שולם במועד שהובטח ואף לא לאחר חזרת המבקשת ומשפחה ארצה. רוב פניות המבקשת כלל לא נענו ולבסוף שולם לתובעת סך של 10,057 ש"ח בלבד תוך התעקשות כי בכך שולמו למבקשת כל זכויותיה.

5. בעקבות כך פנתה המבקשת ליועץ פנסיוני שמצא בנקל כי לא שולמו לתובעת מלוא כספי פרישתה. יתירה מכך, היועץ נדהם לגלות כי המשיבה לא מסרה למבקשת טופס 161 בניגוד לדין. בעקבות כך פנתה המבקשת למשיבה שטענה כי "לא הסתדר" להם וכי היו צריכים אישור ממשרד האוצר והבטיחה כי הטופס ינתן למבקשת בתוך כמה ימים. בחלוף מספר ימים פנתה וביקשה מהמבקשת דוח צבירת פיצויים לצורכי הכנת טופס 161. יום למחרת מסרה המבקשת למשיבה את הדוח ובאותו היום 12.8.2019 קיבלה המבקשת טופס 161 מהמשיבה. הטופס שנמסר למבקשת היה ערוך באופן שחלקים ממנו נמחקו ותוקנו בכתב יד. בבדיקת הטופס על ידי היועץ הפנסיוני נמצא כי הטופס לא רק ערוך אלא שגוי באופן שהנתונים שבו לא ברורים ואינם מתאימים לנתוני השכר הידועים של המבקשת ולא מתיישבים עם אף חישוב. כל ניסיונות המבקשת לקבל הסבר או מידע מהמשיבה עלו בתוהו. כך גם ביחס לטופס גמר חשבון שביקשה המבקשת, המשיבה סירבה ועודנה מסרבת למוסרו.

6. במסגרת התביעה העיקרית המבקשת תובעת את המשיבה, בין היתר בגין אי תשלום מלוא זכויותיה על-פי ההסכם הקיבוצי וכמו כן, בגין הלנת שכרה של המבקשת. באשר להלנת השכר יצוין כי ההלנה מתייחסת הן לסכומים ששולמו אך שולמו באיחור, הן לסכומים שטרם שולמו והן ביחס לכספי המבקשת הכלואים בקופות הגמל בשל הטופס 161 השגוי שמסרה המשיבה למבקשת ולאור סירובה לתקנו בטענה כי הטופס תקין. סוגיית הטופס 161 שנמסר למבקשת היא סוגייה מהותית ומרכזית בתביעת המבקשת וכפי שיפורט להלן מדובר בסוגייה מרכזית גם בבקשה דן.

7. כידוע, על המעסיק מוטלת החובה להמציא לעובד טופס 161 מיד בסמוך לתשלום פיצויי הפיטורים, בין היתר כדי לאפשר את שחרור כספי הפיצויים הצבורים (ראה למשל ע"ע (ארצי) 13847-05-15 **אברהם כהן נ' אחוזה יסמין בע"מ** (פורסם בנבו, 26.11.2018)). אין חולקין כי בענייננו, טופס 161 נמסר למבקשת רק ביום 12.8.2019 הגם שסיימה העסקתה כבר ביום 22.05.2019, וזאת, רק לאחר בקשות חוזרות מצד המבקשת. בראש הטופס 161 שנמסר למבקשת צוין שהוא "**מתקן טופס מיום 31.7.2019**". (מצ"ב טופס 161 מיום 12.8.2019 מסומן מע/2).

8. יובהר ויודגש, המסמכים שהמשיבה הסתירה ולא גילתה בניגוד לצו הגילוי אלו **מספר טופסי 161** שהפיקה למבקשת. עוד יובהר כי המשיבה הפיקה למבקשת לא פחות **משבעה טופסי 161 שונים** ארבעה מהם עדיין לא גולו למבקשת, על אף חשיבתם הגורלית לתביעה ולחקר האמת.

9. עניינה של הבקשה דנן במתן הכשר לאי קיום צו הגילוי על ידי בית הדין קמא הנכבד תוך הענשת המבקשת הן בתשלום הוצאות המשיבה והן בקביעת מועד דחוף להגשת תצהירי המבקשת, על אף המסמכים החיוניים החסרים. למעשה, ניתנו למבקשת שלושה ימים לביצוע ההחלטה, בהינתן החג (פורים) והשבת שלאחריו, תוך פגיעה בזכות המבקשת להגיש בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין קמא.

בתוך כך, המבקשת תטען כי עשתה לילות כימים וככל יכולתה כדי להגיש הבקשה דנן במועד וכראוי. עם זאת, המבקשת שומרת על זכותה להוסיף לבקשה ככל שיחסר ממנה בשגגה מפאת לחץ הזמנים.

10. לא למותר לציין כי ענייננו בהליך בין שני צדדים שאינם שווים כלל. פער הכוחות העצום ביניהם בא לידי ביטוי במגוון תחומים, כמו למשל במשאבים העומדים לרשות המשיבה בהיותה מעסיקה עצומה בעלת מחלקות ואגפים לתחומים שונים. כך גם לעניין ייצוגה המשפטי הבלתי מוגבל בהיקפו ובפרישתו בכל רחבי הארץ. היעדר השיוויון בין הצדדים בא לידי ביטוי גם בפערי המידע ביניהם, ביחס למידע המצוי בידי כל אחד מהצדדים וכן ביחס ליכולת הגישה למידע שבידי הצד השני באופן שהמשיבה מחזיקה בלעדית ברובו ככולו. אין חולקין כי אף בתחום המידע כוחה של המשיבה גדול בהרבה מכוחה של המבקשת. סד הזמנים הדחוק שנקבע בהחלטת בית הדין קמא הוסיף אף הוא לפערי הכוחות.

הליך גילוי המסמכים

11. המשיבה האוחזרת בידה כמעט בבלעדיות מוחלטת בכל המידע הקשור בתביעה העיקרית סירבה שוב ושוב למסירת מידע למבקשת, הגם שמדובר בעניינה האישי ובזכויותיה. בין השאר סירבה סירבה נחרצות ליתן למבקשת מידע או הסבר בדבר הנתונים הכתובים בטופס 161 שמסרה לה או בדבר זכויות הפרישה שלה. לשיטתה די בדוא"ל פנימי בין עובדי המשיבה הסוקר בדיעבד את התנהלותם ביחס לטיפול בעניין המבקשת (נספח 9 לכתב התביעה). המשיבה התנגדה נחרצות למסור לתובעת טופס גמר חשבון בעניינה ולמעשה הותירה את המבקשת לוטה בערפל.

במאמר מוסגר יוזכר ויודגש כי כל המידע הרלוונטי להכרעה במחלוקת שבין הצדדים מצוי בידי המשיבה באמצעותו ניתן היה להכריע ביעילות ובמהירות הכרעה צודקת וראויה ומבלי להיזקק להליך משפטי. ואולם המשיבה בוחרת מסיבותיה היא שלא לחשוף המידע.

12. בעקבות כך, לא נותר למבקשת אלא לנסות ולאסוף רסיסי מידע לשם הוכחת תביעתה. בעקבות כך, במסגרת הליך גילוי המסמכים ביקשה המבקשת גילוי ביחס לטופס 161 ובין היתר ביחס לטופס מיום 31.7.2019 המצוין בטופס שנמסר לה.

”כל מסמך ו/או אסמכתא ביחס לנטען בסעיפים 31-32, וסעיף 95 לכתב ההגנה, ובין היתר, טופס 161 הקודם, וכל מסמך הקשור בו ובכלל זה ביחס לשגיאות שהיו בו וההסבר לשגיאות. כמו כן, כל מסמך או אסמכתא בדבר קיומו של מסמך טופס 161 קודם ובדבר מסירתו לתובעת, כנטען. כמו כן, מבוקש כל מסמך וכל תרשומת, אלקטרונית או ידנית, בדבר עריכת טופס 161, הנתונים ששימשו לעריכתו וכן על ידי מי נערך.”

13. ביום 21.6.2020 נתן בית הדין קמא צו הדדי לגילוי ועיון.
(מצ"ב פרוטוקול קדם המשפט מיום 21.6.2020 מסומן מע/3 וכן נספח 9 לכתב התביעה מסומן מע/4).

14. ביום 30.9.2020 הגישה המשיבה תצהיר גילוי מסמכים מטעמה של הגברת אתי חכמון מאמרכלות בית המשפט המחוזי בבאר-שבע. בין השאר צירפה לתצהירה טופס 161 שצוין בו **”תאריך הגשה 28.8.2019”** וכן **”מתקן טופס מיום 12.08.2019”**. המשיבה טענה כי זהו טופס 161 **”הקודם”** קרי, מיום 31.7.2019 כאמור בטופס מיום 12.8.2019 שנמסר למבקשת. עוד טענה כי: **”טופס 161 הקודם אשר נפלו בו שגיאות כאמור בסעיף 95 לכתב ההגנה. תשומת לבך כי התאריך המופיע בראש הטופס (28.8.2019) הוא אוטומטי כאשר הטופס הוצא מהמערכת אילו כאמור, הוא הופק ביום 31.7.2019...”**

15. בתגובת המבקשת לתצהיר הגילוי מטעם המשיבה טענה המבקשת, בין היתר, כי מעצם בחירת הגברת חכמון כמצהירה המשיבה מנסה להתחמק מגילוי מלא ותם לב שהרי לגברת חכמון היושבת במשרדה בבאר שבע אין את המידע שבידי ההנהלה שבירושלים ואין זה סביר לצפות ממנה כי **”תחקור”** ותבדוק את הממונים עליה. באשר לטופס 161 מיום 28.8.2019 שצירפה וטענה כי מדובר בטופס מיום 31.7.2019, ביקשה המבקשת אסמכתא לטענת המשיבה וכן הסבר מדוע דווקא ביום 28.8.19 הוצא הטופס מהמערכת, בהינתן כי טופס 161 כבר נמסר למבקשת 16 ימים קודם לכן ביום 12.8.2019. כאמור, המשיבה עומדת על כך שהטופס 161 שנמסר למבקשת ביום 12.8.2019 תקין לחלוטין. *(העתק תגובת המבקשת לתצהיר גילוי המסמכים מצ"ב ומסומן מע/5).*

16. יצוין כי בד בבד, ביקשה המשיבה להורות למבקשת להעביר לידה את הקלטות השיחות הנזכרות בסעיף 78 לכתב התביעה (בין המבקשת לבין עובדת מחלקת שכר בהנהלת בתי המשפט הגברת סימונה פרנסיס). ואולם, מאחר והמשיבה לא התייחסה בטענותיה לשיחות האמורות, לא לרקע לשיחות ולא להשתלשלות לאחריהן, ביקשה המבקשת לדחות העברת הקלטות לידי המשיבה עד שגירסתה בעניין תוברר בתצהיר או בעדות העדים הרלוונטיים, על מנת שהמשיבה לא תתאים גירסתה בהתאם.

17. ביום 13.12.2020 בית הדין קמא הנכבד נתן החלטתו בבקשות הצדדים. *(מצ"ב החלטת בית הדין קמא מיום 13.12.2020 מסומן מע/6).*

18. באשר למועד העיון בקלטות שביקשה המשיבה הטעים בית הדין קמא כי "הכלל הינו שהמשפט מתנהל בקלפים פתוחים, ועל כן מוטל על בעל דין לגלות ליריבו את המסמכים המצויים ברשותו ולאפשר לו עיון בהם במסגרת ההליכים המקדמיים". בית הדין קמא הוסיף והתייחס לחריג לכלל המתקיים "במקרה בו העיון המוקדם עשוי לפגוע במטרת ההליך המשפטי לרדת לחקר האמת". בית הדין הוסיף כי "התובעת מבקשת לשכנע את בית הדין לסטות מכלל ההתדיינות בקלפים פתוחים, ומפנה לעניין זה למענה של התובעת לטענות מסויימות של התובעת, אשר לטענת התובעת הינו מעורפל וחמקני". בסופו של דבר, קבע בית הדין קמא הנכבד כי לא שוכנע שיש לסטות מסדר העיון והגילוי הרגיל. בית הדין סקר את טענות הצדדים בכתבי טענותיהם ועמד על משמעות טענות ההגנה ביחס לגירסתה.

19. באשר לטענות המבקשת ביחס לתצהיר הגילוי של המשיבה קבע בית הדין קמא הנכבד כי על המשיבה להגיש תצהיר גילוי משלים בנוגע לשיחות וכי על התצהיר להינתן על ידי עובד מקרב עובדי ההנהלה הראשית שפעלו מול המבקשת. עוד קבע בית הדין קמא כי המשיבה לא הייתה רשאית לדחות באופן כוללני את בקשת המבקשת, כמפורט בסעיף 7 להחלטה. בית הדין הנכבד הטעים כי "ישנה רלוונטיות לתהליכים הפנימיים בנתבעת לצורך הערכת התנהלותה ותום ליבה" והוסיף כי "תשובת הנתבעת כי "כל המסמכים שניתן לגלות מצורפים לתצהיר" מהווה נטילת חירות מרחיקת לכת מידי" לקבוע אילו מסמכים חוסים תחת איזה חיסיון ואילו לאו. בהתאם לכך הורה בית הדין הנכבד למשיבה "להשלים את גילוי המסמכים מטעמה, כך שתפרט כל מסמך לפי מהותו, זהות כותבו ונמענו ומועד כתיבתו, ותפרט לגבי כל מסמך כזה האם נטען לחיסיון, לפרט את מהותו, ולגלות מסמכים שאין טענה ספציפית לחיסיונם".

20. כמו כן, בית הדין קמא הנכבד נעתר לבקשת המבקשת "לגלות באופן ספציפי בתצהיר אם קיים ברשותה מסמך שהינו טופס מיום 161 מיום 31.7.19 או מסמכים שמוכיחים קיומו של מסמך כזה..."

21. בעקבות החלטת בית הדין האמורה, הגישה המשיבה ביום 23.12.2020 תצהיר גילוי משלים מטעמה של גברת סימונה פרנסיס שהיא גם הדוברת בשיחות המוקלטות האמורות.

22. לענייננו רלוונטי בעיקר סעיף ג' לתצהירה המתייחס לטופס 161. יושם לב היטב לטענות המשיבה המוכיחות בעצמן אי קיום צו גילוי המסמכים. בתצהירה הקודם טענה, כי המערכת מעדכנת אוטומטית את תאריכי טופסי 161 כל אימת שמוציאים טופס מהמערכת. בתצהירה המשלים טענה כי מערכת המל"מ מנפיקה אוטומטית טופסי 161 "כל אימת שיש תשלום כלשהו המוגדר כתשלום בגין ניתוק יחסי עובד מעביד". שתי הטענות ללא תימוכין וללא סימוכין.

23. עוד טענה, כי טופס 161 ראשון הופק כבר ביום 30.6.2019 וכי הטופס האמור לא נשלח לתובעת "משום שעדיין היה חסר ייתר הנתונים שהתובעת הייתה חייבת להעביר אל הב"ה, כגון דו"ח צבירת פיזויים מחברת הביטוח שהומצא ע"י התובעת רק ביום 11.8.19".

24. למען הסדר יוזכר ויובהר כי המבקשת קיבלה טופס שגוי, מחוק וכתוב בכתב יד רק ביום 12.8.2019 ורק לאחר בקשות מצידה. עוד יוזכר כי לאורך כל הדרך המבקשת חזרה והתריאה כי הטופס שגוי וכי בעקבות כך נמנע ממנה לפדות את כספה שבקרן. המבקשת ציינה זאת שוב ושוב במהלך ההליך העיקרי ואף הדגישה את הדחיפות בעקבות מגיפת הקורונה על כל הנובע מכך. המשיבה באטימותה לא הועילה אפילו לבדוק את הטופס שלא לדבר על מסמך גמר חשבון. המשיבה הוסיפה להתעקש כי הטופס 161 תקין, על אף המחיקות שבטופס ובעיקר על אף שטענה בעצמה בניגוד לנתונים שבו. בסעיף 31 לכתב הגנתה טענה המשיבה כי **"המשכורת הקובעת נלקחת מתלוש השכר האחרון המלא שלפני סיום העסקתה ועמד על 13,974.38 + 1/2 הבראה בסך 432 ש"ח = והיא עומדת על 14,406 ש"ח (משכורת קובעת)"**. לעומת זאת, לפי טופס 161 מיום 12.8.2019 שמסרה למבקשת המשכורת הקובעת עומדת על סך של **14,586 ש"ח**. המשיבה לא מצאה שעליה לתקן אחד מהם או למצער ליתן הסבר בעניין. כאמור, לטענת המשיבה הטופס תקין.

25. כעת, כדרך אגב, במסגרת תצהירה המשלים במסגרתו ניסתה ל"הוכיח" את הפעילות האוטומטית של המערכת ובכך להסיר מעצמה כל אחריות, חשפה קיומם של כמה וכמה טופסי 161 שייתכן מאוד כי יש בהם להסביר את השגיאות שבטופס שנמסר למבקשת ובעיקר ללמד על תום ליבה בהתנהלותה בעניין המבקשת. **וידגש, דבר קיומם של המסמכים התגלה במקרה אך תוכנם עדיין מוסתר ולא גולה בניגוד לצו הגילוי.**

26. בהינתן טענות המבקשת בדבר הטופס השגוי ולאור התעקשות המשיבה ביחס לתקינותו, תוך הימנעות ממתן הסבר כלשהו ותוך סירוב עיקש למסור מידע כלשהו, בניגוד לחובתה על פי דין, הרי שענייננו במסמכים רלוונטיים, חיוניים ומהותיים לתביעה. על אחת כמה וכמה לנוכח קיומם של שלושה טופסי 161 מיום 12.8.2019, היום בו נמסר למבקשת הטופס השגוי שנמחק ונערך בכתב יד. למה דומה הדבר? שבנק ימסור ללקוחו פירוט עו"ש במסמך שנמחק ונערך בכתב יד, שהנתונים בו שגויים ולא תואמים ולמרות זאת, יסרב לתקן פירוט העו"ש, ליתן הסבר בדבר התיקונים או כל מידע אחר בעניין.

27. לא זו אף זו, המשיבה טענה כי מלבד המערכת המנפיקה אוטומטית טופסי 161, גם המבקשת "אשמה" בכך משום שלא העבירה למשיבה דו"ח צבירת פיצויים. מלבד העובדה כי הראיות בתיק מוכיחות כי מדובר בטענה שקרית, פשוטה כמשמעה, הרי שהמשיבה טוענת בניגוד לדין ברור וידוע, והיא המדינה! לעניין זה המבקשת תשוב בהמשך.

28. עוד טענה המשיבה כי ביום 31.7.2019 הופק טופס נוסף שהיה שגוי **"שכן במועד הפקתו טרם המציאה התובעת את טופס צבירות פיצויים מחברת הביטוח"**. הנתבעת המשיכה וטענה כי עם המצאת טופס צבירת הפיצויים ע"י התובעת **"ביום 11/8/2019 נשלח לתובעת למחרת, קרי ביום 12.8.19, טופס 161 הקובע והעדכני"**.

כן הוסיפה כי **"בהמשך התובעת החזירה להב"ה את תשובת פקיד השומה לעניין גובה הטבת המס שהגיעה לה מתוקף תשלומי ניתוק יחסי עובד מעביד, מסמך הנושא תאריך 12/08/2019"**.

29. לתצהירה המשלים צירפה הנתבעת עותק מטופס 161 מיום **31.7.2019** וכן צילום מסך של מערכת השכר המעידה על טופסי 161 שהופקו לתובעת (העתק צילום המסך מצ"ב ומסומן מע/7).

למען הנוחות יפורטו **טופסי 161 שהופקו לתובעת** כעולה מצילום המסך של מערכת השכר - **שישה**

טופסי 161 שונים :

טופס 161 ראשון מיום **30.6.2019**.

טופס 161 שני מיום **31.7.2019** שתיקן את הטופס מיום 30.6.2019.

טופס 161 שלישי מיום **12.8.2019** שתיקן טופס מיום 31.7.2019.

טופס 161 רביעי מיום **12.08.2019** שתיקן טופס מיום 12.08.2019.

טופס 161 חמישי מיום **12.08.2019** שתיקן טופס מיום 12.08.2019.

טופס 161 שיש מיום **28.8.2019** שתיקן טופס מיום 12.08.2019.

30. מצילום המסך האמור עולה קיומם של לא פחות משבעה טופסי 161 שהוצאו למבקשת; שישה המפורטים במערכת ואחד ערוך ומתוקן בכתב יד שנמסר למבקשת.

יובהר ויודגש, **קיומם של הטפסים** מיום **30.6.2019** וכן שלושת הטפסים מיום **12.8.2019** התגלה לראשונה ובמקרה, כך נראה, במסגרת תצהירה המשלים של המשיבה ובניגוד לצווי הגילוי. כאמור, תוכנם של המסמכים טרם גולה ועודנו מוסתר מהמבקשת, על הרלוונטיות הברורה שבטפסים האמורים ולמעשה, חיוניותם לתביעת המבקשת. משמעות הדברים היא שהמשיבה לא קיימה את צו הגילוי ביודעין ובמכוון.

31. בעקבות כך, הגישה המבקשת ביום **29.1.2021** בקשה דחופה למחיקת כתבי טענות המשיבה בהתאם לתקנה 46(ד). המבקשת ציינה כבר בכותרת הבקשה כי היא מוגשת בעקבות תצהירה המשלים של המשיבה מיום **23.12.2020**. (העתק הבקשה מצ"ב ומסומן מע/8).

32. בבקשתה פירטה המבקשת את השתלשלות הדברים וטענה, בין השאר, כי המשיבה "הפרה צו ברור וחד משמעי של בית הדין ולא גילתה מסמכים כפי שהורה לה. הנתבעת הסתירה קיומם של מסמכים שהתבקשה ספציפית לגלות". (ראה למשל סעיף 56 לבקשת המבקשת).

33. במסגרת בקשתה התייחסה המבקשת להתנהלות המשיבה לאורך הדרך ובעיקר בכל הנוגע לטופס 161, וטענה כי יש בכך כדי ללמד על החומרה שבאי קיום צו הגילוי. המבקשת טענה כי מתצהירה המשלים של המשיבה ובתוך כך, מעצם קיומם של המסמכים שהוסתרו, יש ללמד כי טופס 161 שנמסר למבקשת ביום 12.8.2019 זויף. עוד טענה כי צילום המסך של מערכת השכר יחד עם טופס 161 מיום 28.8.2019 מלמדים כי השינויים ששינתה המשיבה בכתב יד בטופס שמסרה למבקשת לא עודכנו במערכת השכר המומחשבת. כך למשל, לפי נתוני המערכת המומחשבת המבקשת הועסקה על ידי המשיבה תקופה קצרה של כשנתיים בלבד וזאת בהיקף משרה של 200%, הגם שאין מחלוקת שאין זו האמת (ראה למשל סעיף 33 לבקשת המבקשת).

34. המבקשת התייחסה בבקשתה גם לשקרי המשיבה המוסיפים לחומרת אי קיום הצו והמעידים על התנהלותה לכל אורך הדרך מאז המבקשת סיימה העסקתה אצלה. כך למשל לטענתה כאילו המערכת הנפיקה בעצמה טופסי 161 רבים באשמת המבקשת שלא מסרה לה דוח צבירת פיצויים. בין השאר צורפה תכתובת בין המבקשת לגברת אתי חכמון מאמרכלות בית המשפט המחוזי בבאר שבע וכן הקלטות שתי השיחות בין המבקשת לגברת פרנסיס, המעידים כי המשיבה משקרת, פשוטו כמשמעו. זאת, עוד מבלי להתייחס לעובדה כיטענתה מנוגדת לדין *(נספחי הבקשה מצ"ב ומסומן מע/8 א'-ג' בהתאמה)*.

35. ביום **31.1.2021** ניתנה החלטת בית הדין האזורי לפיה על המשיבה להגיב לבקשת המבקשת בתוך **10 ימים**.

36. ביום **10.2.2021** ביקשה המשיבה הארכת מועד להגשת תגובתה עד ליום 14.2.2021 בטענה כי טיוטת הבקשה מוכנה אך היא טעונה אישורי הממונים בפרקליטות מחוז ירושלים (אזרח).

37. ביום **11.2.2021** האריך בית הדין האזורי את המועד להגשת תגובת המשיבה כמבוקש עד ליום 14.2.2021. על אף הגשת בקשת הדחייה המשיבה הגישה תגובתה ביום 11.2.2021.

38. תחת התייחסות למחדלה החמור שבאי הגילוי, המשיבה התייחסה בעיקר לטענות המבקשת שנטענו נגדה. המשיבה טענה כי המבקשת השתמשה בלשון פוגענית בבקשתה והוסיפה כי אין זו הפעם הראשונה בה המבקשת טוענת טענות "קשות ובלתי מוצדקות של חוסר תום לב" כלפי המשיבה ולשיטתה, אין זה ראוי. לטענת המשיבה אין לה כוונה אישית להרע עם המבקשת וכל פעולותיה נעשות מתוך שיקול דעת מקצועי בלבד.

המשיבה הוסיפה כי היא **"סבורה כי על בית הדין להביע מורת רוח מהתנהלותה של התובעת"**. המשיבה הוסיפה וטענה כי פעלה בהתאם להוראות בית הדין ו"קיימה החלטתו בדבר הגשת תצהיר משלים מטעמה". עוד טענה "למען הזהירות בלבד" כי אפילו אם המבקשת סבורה כי נפל פגם בתצהירה המשלים **ניתן להאריך המועד לקיים הצו** וכי המבקשת מנסה בדרכים לא ראיות להביא את בית הדין לקבל טענותיה **בתביעה שעניינה הוצאת כספים מקופת המדינה**". המשיבה התייחסה לטענות המבקשת הן בתביעתה והן בבקשתה תוך הצגתן באופן שגוי, חסר ומטעה ותוך התעלמות ממהות הבקשה קרי, אי קיום צו הגילוי מצד המשיבה.

39. יושם לב, כי מבין שלל טענותיה המשיבה לא טענה בשום שלב כי קיימה את צו הגילוי. המשיבה לא טענה כי המסמכים כן גולו ואף לא כי לא גולו בטעות או בהיסח הדעת. המשיבה גם לא טענה כי חל עליהם חיסיון כלשהו, כפי שטענה ביחס לשלל מסמכים אחרים. המשיבה לא טרחה לבקש הארכת מועד לגילויים, אלא ציינה **"למען הזהירות בלבד"** באם בית הדין סבור שלא כמותה, אזי "ניתן" להאריך ואין צורך למחוק. לא זו אף זו, המשיבה הודתה כי לא גילתה המסמכים ואף נימקה זאת בכך שלשיטתה אין במסמכים שהסתירה **"כדי לסייע לתובעת משלא הציגה והעבירה לידי הנתבעת טופס צבירת כספי פיצויים"**.

40. מטענת המשיבה עולה כי לשיטתה צו הגילוי נתון לפרשנותה ולשיקול דעתה וכי היא אינה חייבת בגילוי, למשל מקום שהיא סבורה כי אין במסמך "כדי לסייע לתובעת". די בהגדרתה את התביעה העיקרית "עניינה בהוצאת כספים מהקופה הציבורית" ללמד על הלך רוחה. עניינה של התביעה בכספי המבקשת ולא בכספי המשיבה הגם שלכל אורך הדרך נהגה במבקשת משל הייתה מקבצת נדבות ולא בעלת זכויות הפרישה. הניתוק ותחושת עליונותה של המשיבה ניכרים למרחוק.

41. במילים אחרות, המשיבה טענה כי לא קיימה את צו הגילוי באשמת המבקשת(!). מלבד העובדה כי אין שום היגיון בטענתה, שהרי היא מחדלה של המבקשת אשר יהא, אין בו כדי להסביר ובוודאי שלא להצדיק את הסתרת המסמכים על ידי המשיבה. נהפוך הוא, באם זו אשמת המבקשת אדרבא ואדרבא, היה על המשיבה לחשוף המסמכים מלכתחילה ואפילו קודם להליך המשפטי. העובדה כי הוסתרו והתגלו רק במקרה בעיצומו של ההליך, מעידה רבות על המשיבה ותום ליבה.

42. יתירה מכך, טענת המשיבה מנוגדת לדין חד משמעי וברור החל עליה בהיותה מעסיקה, מעסיקה עצומה עם רבבות עובדים, מעסיקה שהיא המדינה שכידוע חלה עליה חובת תקינות והגינות מוגברת.

43. לשיטת המשיבה, למבקשת אין זכות לבקר את התנהלותה, תהא חמורה התנהלותה ככל שתהא. בהתאם לכך ציינה בבקשתה כי היא סבורה כי על בית הדין "להביע מורת רוחו מהתנהלותה של התובעת". המשיבה זייפה מסמך, לא קיימה צו גילוי והסתירה מסמכים ולשיטתה יש להביע מורת רוח כלפי המבקשת שהעיזה להלין על כך. לא זו אף זו, המשיבה ביקשה מבית הדין קמא לחייב המבקשת בהוצאות משפט לדוגמא בגין הגשת בקשתה.

44. בעקבות כך הגישה המבקשת תשובה לתגובת המשיבה ביום 15.2.2021. המבקשת הדגישה וטענה כי המשיבה הציגה את טענותיה, הן בתביעה והן בבקשת מחיקת כתבי הטענות באופן שגוי ומטעה. ביחס לבקשת המחיקה טענה כי הבקשה "מבוססת על כך שהנתבעת לא קיימה צווים לגילוי מסמכים שהוציא לה בית הדין. הזיוף שהתגלה אומנם מסביר את הסיבה לאי קיום הצו קרי, להסתרה, ואולם הזיוף איננו הבסיס לבקשה למחיקה שהרי ממילא לא נקבע כעילה בתקנה האמורה." (לעניין הנטען לעיל ראה סעיף 7 לתשובת המבקשת).

(תשובת המבקשת לתגובת המשיבה מצ"ב ומסומן מע/9)

45. המבקשת התייחסה לטענות המשיבה אשר התמקדו בטענותיה בדבר הפקת טופסי 161 באופן פסול ובדבר זיוף מסמכים ובפרט טופס 161 מיום 12.8.2019. המבקשת טענה כי אומנם מדובר בפגמים חמורים ואולם, חמורים ככל שיהיו הם אינם בבחינת אי קיום הצו לגילוי. המבקשת הדגישה כי טענות אלה הועלו בכדי להדגיש את חומרת אי קיום צו הגילוי באופן המצדיק מחיקת כתבי טענות המשיבה. עוד טענה המבקשת כי טענות ההגנה של המשיבה בעניין כלל לא קשורות לבקשה למחיקת כתבי טענות וכי בניסיונה של המשיבה לנקות עצמה מהפגמים החמורים, כלל לא הגיבה לטענות המבקשת בדבר אי קיום צו הגילוי. באשר לטענתה השקרית של המשיבה ולפיה "המערכת" הנפיקה שלל טופסי 161 "באשמת" המבקשת, הפנתה המבקשת לתמלול הקלטות

השיחות הנזכרות בסעיף 78 לכתב התביעה ולתכתובת הוואטספ בין גברת אתי חכמון למבקשת, המוכיחים כי טענת המשיבה בשקר יסודה (ראה מע/8 אי-ג' לעיל).

46. יתירה מכך, המבקשת התייחסה לדין החל בעניין זה, הגם שהיה מצופה כי המשיבה בהיותה המדינה, ובהיותה המעסיקה של רבבות עובדים, תדע ותכיר היטב את הדין החל עליה כמעסיקה. המבקשת ציינה כי החובה למלא טופס 161 ובכללה החובה להוציא דוח צבירת הפיצויים, **מוטלת בלעדית על המעסיק קרי, המשיבה**. כמו כן ציינה, כי המשיבה לא יכולה להעביר חובתה כמעסיקה לכתפי עובדיה ובכללם, כתפי המבקשת. למעשה, **אסור למשיבה** להתנות או לעכב מסירת טופס 161 בקבלת מידע כלשהו, גם לא דוח צבירת פיצויים מהעובד. התחמקותה מאחריות פסולה והטלתה על כתפי המבקשת פסולה שבעתיים. (ראה למשל ההסברים למילוי טופס 161 על גבי הטופס ובכלל זה הריבוע בראש הדף משמאל).

47. המבקשת הדגישה כי הלכה ידועה היא כי החובה לדאוג לשחרור כספי הפיצויים של עובד שפרש מוטלת כולה על כתפי המעסיק ועליו בלבד. בתוך כך, המבקשת הפנתה לע"ב **מימון יוסף נ. עיריית באר-שבע ואח'** (פורסם בנבו, 22.2.2005) במסגרתו בית הדין הנכבד מתח ביקורת על מעסיק שניסה להאשים את העובד במחדליו וקבע כי טענות מסוג זה **"ראוי היה כי לא יטענו מאחר וזוהי חובתה של הנתבעת כמעביד לדאוג לשחרור הכספים מיוזמתה וללא קשר לתובע מיד עם סיום עבודתו..."**.

48. בנוסף לכך, המבקשת הפנתה לחוזר מס הכנסה מס' 04/2006- משפטית שומה הקובע ביחס לטופס 161 חובה בלעדית על המעביד, בניגוד, בסעיף ב(1):

"טופס זה ימולא ע"י המעביד, בעת פרישה...."

הטופס ימולא רק ע"י המעביד, בין אם הכספים משולמים על ידו במישרין ובין אם באמצעות קופות גמל. מובן שמותר למעביד להיעזר בקופה או ביועץ מקצועי לצורכי מילוי הטופס, **אולם האחריות על נכונות הפרטים היא על המעביד"**.

49. המבקשת הוסיפה והדגישה כי למבקשת כמו למעסיקים רבים אחרים, גישה ישירה לחברות הביטוח, בין היתר לשם הנפקת דוח צבירת פיצויים, המכונה "טופס הכנה לטופס 161". עוד הטעימה כי קיים מערך אינטרנטי של "ממשק מעסיקים" המאפשר למעסיקים למלא חובתם בנקל באמצעות שימוש פשוט ב"פורטל מעסיקים" מבלי לצאת מהמשרד. הכל, ללא כל קשר לעובד ובוודאי שלא בתיווכו כפי שטענה המשיבה בניגוד גמור לדין.

עוד טענה המבקשת כי השלכת האחריות מצד המשיבה אל כתפי המבקשת מתיישבת עם חוסר תום ליבה ושיכרון כוחה של המשיבה שאינה חוששת לטעון שקרים כמו גם טענות בניגוד לדין, ואז להטיל אימה על מי שמעיז לבקר אותה.

50. ביום **24.2.2021** ניתנה ההחלטת כבוד בית הדין קמא אשר דחתה את בקשת המבקשת למחיקת כתבי טענות המשיבה, הטילה על המבקשת הוצאות בסך 2,000 ש"ח וקבעה כי על המבקשת להגיש תצהיריה עד ליום **4.3.2021**. כמו כן, הדין בתיק נדחה ליום **4.10.2021**.

51. המבקשת תטען כי בהחלטת כבוד בית הדין קמא נפלו שגיאות בדין ובעובדה המצדיקות כבר כאן תטען המבקשת כי טענותיה ביחס למחיקת כתבי הטענות לא הוצגו כהווייתן. בית הדין קמא הנכבד לא התייחס כלל לטענות המבקשת בדבר אי קיום צו הגילוי. ההחלטה תמצתה את טענות המבקשת לטענות בדבר קיומן של "נסיבות קיצוניות שבהן בית הדין ימחק כתב טענות של בעל דין" וכן "שאינן להבין את התנהגותו אלא כהסתוללות ביריבו ובבית הדין וכזלזול ברור וגלוי בחובתו לקיים צו גילוי מסמכים". עוד צוין בהחלטה כי המבקשת טוענת כי "מראשית ההליך הנתבעת נוהגת בחוסר תום לב, מסתירה נתונים כמו גמר חשבון ונתוני טופס 161 ואף זייפה מסמכים, משקרת ומרמה". בית הדין ציין בהחלטתו כי "התובעת סבורה שהנתבעת אף הודתה בכך בתצהיר גילוי מסמכים" המשלים וכי המבקשת מייחסת למשיבה מסירת טופס 161 מזויף ביודעין הכולל נתונים שגויים ובדויים באופן שעולה חשד לביצוע עבירת מרמה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה. כמו כן, כי המבקשת משערת כי הדבר נעשה כדי להסתיר את העובדה כי טופס 161 הופק שלא במועד ובכך לשנות את שיעורי המס על תשלומי הפרישה.

52. בהמשך לכך צוין כי "לאחר שבית הדין עיין בבקשת התובעת, בתגובת הנתבעת לבקשה ובתשובת התובעת לתגובת הנתבעת, בית הדין מחליט לדחות הבקשה תוך חיוב התובעת בהוצאות".

כבוד בית הדין האזורי נימק החלטתו בכך שטענות המבקשת כנגד מהימנות תתהיר השלמת גילוי המסמכים מקומן להתברר בהליך העיקרי והוסיף כי "הפקפוק" שמעלה המבקשת במהימנות טענתה של גברת פרנסיס כי לא זכורה לה השיחה עם היועץ הפנסיוני, אין מקומה בבקשה. כך גם "התייחסותה הסרקסטית" ביחס לנטען בתצהיר המשלים של גברת פרנסיס "בדבר תיקון אוטומטי לטופס 161 שמתבצע כל אימת שיש תשלום הקשור לסיום עבודה". בית הדין הנכבד הוסיף וקבע כי "כך גם ביחס לטענות החמורות שהתובעת רואה להעלות נגד גורמי הנתבעת בדבר זיוף מסמכים והטעייה ביודעין של פקידי השומה" בית הדין מצא כי מדובר בטענות חמורות ביותר שההכרעה בהן אינה אפשרית במסגרת הבקשה שהוגשה. בית הדין הנכבד הוסיף וקבע כי הטענות בחלקן הן טענות שבעובדה שנטענו בהיעדר תצהיר ואין מקום להיזקק להן אפילו אם הן נתמכות בשיחות מוקלטות שתמלולן צורף אך הראיות עצמן טרם התקבלו. בית הדין גרס כי "חלק מן הטענות מבוססות על הנחות והשערות לגבי מה יש להסיק מכך שגב' פרנסיס אינה מתייחסת בשיחה בשיחה המוקלטת עם התובעת, לטופס צבירת פיצויים כסיבה לאי מסירת טופס 161 במועד".

כבוד בית הדין האזורי סבר כי נכון היה אילו המבקשת הייתה מגישה תצהירה במקום בקשתה למחיקת כתבי טענות המשיבה. בית הדין קמא ציין המבקשת הייתה יכולה לפרט כלל טענותיה בעניין סתירות, פרכות, חוסרים ואף הסתרות או זיופים וכי הייתה רשאית להסביר מדוע לדעתה בתצהירה המשלים של גברת פרנסיס יש הודאה בדבר הסתרה, זיוף והצגת מצגי שווא. בית הדין הוסיף כי "הגשת הבקשה תוך כלילה אגבית בשוליה, של בקשה להארכת מועד להגשת תצהירה, מביאה לתוצאה שלא ניתן יהיה לקיים הדיון שנקבע ליום 7.3.21 לשמיעת ראיות בהליך, שכן אין לדרוש מהנתבעת להגיש ראיותיה בזמן הקצר שנותר לדיון".

כאמור לעיל, בית הדין דחה הבקשה וקבע כי על המבקשת לשלם למשיבה הוצאותיה בסך של 2,000 ש"ח.

53. בכל הכבוד, המבקשת סבורה כי כבוד בית הדין האזורי שגה בהחלטתו מכמה טעמים עיקריים שיפורטו להלן:

תמצית הטיעון

54. עניינה של בקשה זו במשיבה אשר הפרה צו גילוי באופן בוטה ביודעין ובמכוון משום שלדידה אין במסמכים שהסתירה כדי לסייע למבקשת לאור "אשמת" המבקשת בעצם קיום שלל הטפסים. כבוד בית הדין קמא לא נקט שום סנקציה כנגד המשיבה ולא פעל בשום צורה כדי להגן על המבקשת שזכויותיה הדיוניות ועצם יכולתה לנהל את ההליך נפגעו קשות כתוצאה ממעשי המשיבה. בית הדין קמא נהג בחוסר שיוויון בין הצדדים שממילא אינם שווים. ביחס למבקשת נקט בית הדין קמא בגישה מחמירה ומקפידה לגילוי מוחלט ומיידי, על אף גירסתה המעורפלת של המשיבה. מנגד, ביחס למשיבה נקט בגישה סלחנית, הכשיר את הפרתה הבוטה את צו גילוי המסמכים, באופן שהסנקציה הוטלה דווקא על המבקשת.

לא זו אף זו, בית הדין התעלם מטענות המבקשת ביחס לאי קיום צו הגילוי ולמעשה התעלם לחלוטין מהפרת הצו. **לא נקבע בהחלטת בית הדין קמא** כי המסמכים לא רלוונטיים, לא נקבע חיסיון לגביהם, לא ניתנה הארכת מועד להגשתם. בית הדין קמא לא הורה למשיבה לגלות המסמכים ולהעבירם לעיון המבקשת ובכך למעשה לא רק שהכשיר את אי הגילוי אלא שהטיל חיסיון על המסמכים האמורים.

המשיבה בענייננו היא המדינה כמעסיקה ובהתאם לכך חלות עליה חובות מוגברות של תקינות והגינות. המבקשת סבורה כי החמרת בית הדין עם המבקשת מצד אחד וההקלה עם המדינה מצד שני, תוך התעלמות מאי קיום צו גילוי, מעבירה מסר פסול הן למבקשת כצד להליך והן לציבור כולו. העובדה כי התביעה העיקרית כמו גם הליך הגילוי המוקדם עוסקים בטיב עבודתם של מי שאמון על ענייני שכרו של בית הדין, לא מוסיפה לתחושת הנוחות ומראית פני הצדק. המבקשת סבורה כי האמור לעיל מצדיק מתן רשות ערעור למבקשת.

נימוקי בקשת רשות הערעור

55. שגה בית הדין קמא עת התעלם מהסוגייה המרכזית בעטיה הוגשה הבקשה והיא **אי קיום צו הגילוי על ידי המשיבה**. בית הדין התעלם מהמסמכים שהסתירה המשיבה ולמעשה התעלם כליל מאי קיום צו הגילוי.

56. ההלכה ביחס לערעור על החלטה כגון ההחלטה דנן קובעת כי "**החלטה בדבר גילוי מסמכים היא החלטה בעניין שבסדרי דין אשר לגביו מסור לערכאה הדיונית שיקול דעת רחב, ומשכך ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהחלטות מעין אלו, אלא במקרים חריגים בהם הוכח כי ההחלטה מנוגדת לדין או גורמת לעיוות דין**". (ראה בר"ע (ארצי) 24447-12-17 מאיר דהן נ' ידיעות אחרונות בע"מ פורסם בנבו, 7.1.2018).

ואולם, בענייננו בית הדין כלל לא הפעיל את שיקול דעתו בעניין אי גילוי המסמכים, כפי שיפורט להלן בהרחבה. המבקשת תטען כי הלכה למעשה כבוד בית הדין קמא דחה את בקשתה מבלי לנמק החלטתו משום שכלל לא נתן דעתו לטענות הצדדים בדבר אי קיום צו הגילוי. בכלל זה, בית הדין

קמא התעלם מטענות המשיבה כי לא גילתה את המסמכים ביודעין ובמכוון ורק למען הזהירות ביקשה הארכת מועד להשלמת הגילוי.

57. בית הדין לא התייחס לרלוונטיות ולחיוניות של המסמכים שהוסתרו לתביעת המבקשת ובין היתר לקיומם של שלושה טופסי 161 מאותו היום - 12.8.2019 וכי ביום זה נמסר הטופס 161 למבקשת ובו מחיקות ועריכות בכתב יד. בית הדין הנכבד התעלם מחיוניותם של מסמכים אלה להכנת תצהירי המבקשת, שהרי טענתה בדבר טופס 161 שגוי היא טענה מרכזית בתביעתה ויש בחשיפת המסמכים לייעל את ההליך ולהוביל לחשיפת האמת. בית הדין קמא התעלם מקיומו של טופס קודם, מיום 30.6.2019 שאף ביחס אליו הופר צו הגילוי. בית הדין לא התייחס לטענת המבקשת הנתמכת בחקיקה ופסיקה ולפיה טענת המשיבה בדבר המתנתה לדו"ח צבירת הפיצויים מנוגדת לדין ברור וחד משמעי. בית הדין התעלם מהעובדה כי המשיבה טענה, בניגוד לחקיקה ולפסיקה כי החובה למסור טופס 161 לפקיד השומה מוטלת על העובד. ונזכיר שוב, ענייננו במעסיקה שהיא **המדינה**.

58. בהקשר זה יצוין כי הבאת תמלול השיחות עם גברת פרנסיס כמו גם תכתובת ההודעות עם גברת חכמון הובאו מעל לנדרש. ראיות אלה אומנם מוכיחות כי אין ממש בטענת המשיבה ביחס להמתנתה לדוח צבירת הפיצויים ואולם ממילא שהוכחות אלה אינן נדרשות, שעה שהדין החל על המשיבה **אוסר** עליה לדרוש/להמתין/להתנות טופס 161 בקבלת דו"ח צבירת פיצויים מהעובד. כפי שנטען בפירוט בתשובת המבקשת לתגובת המשיבה. בית הדין הנכבד התעלם מכך.

בית הדין התעלם מקיומם של שישה טופסי 161 על שם המבקשת במערכת השכר של המשיבה שרובם הוסתרו עד לשלב זה בעיצומו של ההליך המשפטי. בית הדין לא נתן דעתו לעובדה כי **בתצהירה הראשון** טענה המשיבה כי הטופס מיום 28.8.2019 הוא למעשה הטופס מיום 31.7.2019 ואילו **בתצהירה המשלים** טענה כי הטופס מיום 28.8.2019 הוא למעשה הטופס מיום 12.8.2019.

59. בית הדין התעלם לחלוטין מהעובדה כי מצילום המסך מתברר כי לא כך ולא כך, אלא שהטופס מיום 28.8.2019 הוא הטופס מיום 28.8.2019 וכי הטופס מיום 31.7.2019 הוא הטופס מיום 31.7.2019. ואולם, לגבי הטופס מיום 12.8.2019 לא ברור למי מבין שלושת הטפסים התכוונה המשיבה. גם מעובדה זו התעלם בית הדין. כן התעלם מקיומם של **שלושה טופסי 161 מיום 12.8.2019** וכי לא ברור לאיזה מביניהם התכוונה המשיבה.

60. בית הדין קמא התעלם מצירוף המקרים המחשיד בין טענות המבקשת בדבר הטופס 161 השגוי, עריכת המסמך בכתב יד והתעקשות המשיבה שלא למסור מסמכים או מידע בעניין, לבין המסמכים שהמשיבה הסתירה והיא מסרבת להעביר לעיון אף לאחר שהתגלו.

61. בית הדין התעלם מעקרונות הליך גילוי המסמכים עליהם עמד בהחלטתו הקודמת מיום 13.12.2020 שהופנתה למבקשת "הכלל הינו שהמשפט מתנהל בקלפים פתוחים, ועל כן מוטל על בעל דין לגלות ליריבו את המסמכים המצויים ברשותו ולאפשר לו עיון בהם במסגרת ההליכים המקדמיים". בית הדין קמא הוסיף והדגיש כי אין לסטות מכלל ההתדיינות בקלפים פתוחים, ולא מסדר העיון והגילוי הרגיל, אלא במקרים חריגים.

62. שגה בית הדין קמא הנכבד שעל אף אי קיום צו הגילוי על ידי המשיבה קבע כי היה על המבקשת להגיש תצהיריה, תוך התעלמות מאי הגילוי ובניגוד לכלל של ניהול ההליך בקלפים פתוחים. אילו התעלמה המבקשת מאי הגילוי הבוטה ומגישה תצהיריה כפי שסבר כבוד בית הדין קמא, ברי כי הייתה מושתקת בעניינם, מכאן ואילך.

63. "ההליך המשפטי נועד לאפשר את חשיפת האמת בצורה הוגנת. לשם השגת המטרה האמורה נקבעו בסדר הדין מספר שלבים דינוניים לבירור תובענה: הראשון, שלב כתבי בית הדין בו נפרשות טענות הצדדים והעובדות המרכזיות; השני, שלב ההליכים המקדמיים ובכללם שלב גילוי המסמכים; השלישי, שלב הגשת הראיות לבית הדין; הרביעי, שלב הסיכומים. משהאמת נטועה בראש ובראשונה בעולם העובדתי, מיוחדת לשלב גילוי המסמכים חשיבות רבה במשפט, באשר שלב זה מאפשר לצדדים להכין ביעילות ובהגינות את התשתית העובדתית שתוצג לפני בית הדין בשלב הבא של הגשת הראיות. בשלב דינוני זה מחויב כל צד לחשוף לפני הצד האחר את המסמכים הרלוונטיים לבירור התובענה – הן את המסמכים ה"מועילים" והן את המסמכים ה"מזיקים". שלב גילוי המסמכים עצמו מורכב משני שלבים – הראשון, גילוי עצם קיומו של המסמך; השני – עיון הצד שכנגד במסמך שגולה. מקום שניתן צו לגילוי מסמכים, בעל דין אינו רשאי שלא לגלות מסמך רלוונטי." (ראה בר"ע (ארצי) 9412-01-15 חברת עץ רווה הסעות בע"מ נ' עזבון איתן רותם ז"ל (פורסם בנבו, 14.04.2015)).

64. שגה בית הדין קמא עת הורה למבקשת לעבור לשלב הראיות בטרם הסתיים שלה ההליכים המקדמיים, מאחר שהמשיכה לא השלימה חובותיה בהתאם לשלב גילוי המסמכים. כפי שנפסק ולא פעם, לשלב גילוי המסמכים חשיבות רבה במשפט בכלל ולשלב הגשת הראיות הבא לאחריו בפרט.

65. המבקשת תטען כי החלטת בית הדין לעבור לשלב התצהירים בעוד טרם הסתיים השלב המקדמי של הגילוי, משמעותה כי שלב הגילוי חסר משמעות והוא טכני בלבד. שהרי, צד אחד בוחר שלא לקיים את צו הגילוי ומשהדבר מתגלה, הסנקציות מוטלות על הצד השני.

66. ברי כי גילוי המסמכים חיוני והכרחי בשלב הגילוי המקדמי לפני הגשת תצהירי המבקשת וממילא שלא יתאפשר לאחריו. אילו גולו מלכתחילה לא הייתה המבקשת נדרשת לבקש מבית הדין למחוק את כתבי טענות המשיבה ובהתאם את דחיית הגשת התצהירים מטעמה. לפיכך, שגה בית הדין האזורי עת מצא פגם בבקשת המבקשת לדחות הגשת תצהיריה כאשר לשם הגשתם כראוי תחילה על המשיבה למלא חובותיה על פי צו הגילוי.

הליך הגילוי איננו טכני בלבד ולא ניתן לעבור לשלב הבא בטרם הסתיים שלב הגילוי. לפי החלטת בית הדין חוטא יוצא נשכר, המשיבה לא גילתה, הסתירה המסמכים ולא קיימה צו גילוי מפורש ובתמורה לכך זכתה לחיסיון מבלי שביקשה, לתשלום הוצאותיה על שנחשפה ולדחיית מועד הדיון בכדי שלא ידחק בה הזמן להגשת תצהיריה.

67. "הליך משפטי הוגן אינו רק אינטרס של הצדדים להליך פלוני, אלא בראש ובראשונה אינטרס ציבורי עליו יש להגן. יש חשיבות לשמירה על כללי המשחק בהליך המשפטי. במקרה של סטייה כה בוטה מסדרי הדיון, ההגינות מחייבת כי חוטא לא יצא נשכר." (ראה בר"ע (ארצי) -12-33454 13 איגור גריבובסקי נ' אבי גל (פורסם בנבו, 27.2.2014)) (להלן: "עניין גריבובסקי"). בענייננו, על אחת כמה וכמה כאשר המעסיקה שלא שמרה על כללי המשחק בהליך המשפטי וסטה סטייה כה בוטה מסדרי הדיון, היא הנהלת בתי המשפט, רשות מרשויות המדינה.

68. "נקודת המוצא לדיון בהליך גילוי ועיון מסמכים היא גילוי הדדי מירבי ורחב של ראיות הצדדים כאמצעי להגברת היעילות וההגינות הדיונית וככלי לשיפור יכולת בית המשפט לחשוף את האמת. בעל דין רשאי לקבל מידע על מסמכי היריב, בין שהם 'מועילים' ובין שהם 'מזיקים'. עקרון הגילוי המירבי כולל אף את מועד הגילוי שכן גילוי נדחה מהווה אי גילוי במובן מסוים. (עניין גריבובסקי לעיל).

69. בעניין גריבובסקי בית הדין הארצי הנכבד הדגיש את כלל הגילוי המירבי והתייחס לחריג לכלל, שלא יתקבל בנקל "כאמור, נקודת המוצא לעניין גילוי ועיון במסמכים היא גילוי מירבי שתכליתו לחתור לחקר האמת. בעל דין שטוען שיש לחרוג מן הכלל, עליו הנטל להסביר מדוע יהא זה צודק ויעיל שלא לאפשר לצד שכנגד לבדוק ביסודיות ולהתייחס בפירוט בגרסתו העובדתית אל המסמכים שמבוקש לדחות את העיון בהם." בענייננו, המשיבה לא טענה לחריג וממילא שלא טרחה להסביר מדוע צודק או יעיל לסטות מכלל הגילוי. המשיבה עשתה דין לעצמה ולא גילתה. כאשר נחשפה פסקה בביטחון כי אין במסמכים לסייע למבקשת וכי המבקשת אשמה בקיומם מלכתחילה. בית הדין האזורי שגה עת התעלם מההפרה הבוטה והזלזול החמור שהפגינה המשיבה כלפי ההליך המשפטי כולו.

70. שגה כבוד בית הדין האזורי בהתעלמו מהעובדה כי המשיבה עשתה דין לעצמה ולא קיימה צו הגילוי. המשיבה לא ביקשה לסטות מכלל ההתדיינות בקלפים פתוחים ולא מסדר העיון והגילוי הרגיל, המשיבה לא טענה לחיסיון ובוודאי שלא להיעדר רלוונטיות, המשיבה פשוט לא קיימה את צו הגילוי. כאילו המשיבה מעל החוק, מעל צו הגילוי ואין דין ואין דיין.

71. שגה בית הדין הנכבד קמא עת ייחס למבקשת האשמה לזמן הקצר שנוותר לנתבעת להגיש ראיותיה כאמור בהחלטת בית הדין, כאילו היא שהסתירה ולא גילתה וכאילו הייתה יכולה לגלות הדברים בעצמה קודם לכן. הנתבעת היא שהסתירה מסמכים ביוזעין ובמכוון לאחר שהגישה שתי בקשות ארכה מוסכמות להשלמת הליך הגילוי. לפיכך, אין לנתבעת על מי להלין אלא על עצמה.

72. שגה כבוד בית הדין האזורי עת החיל דין שונה על הצדדים. בקשת המבקשת לדחות את העיון של המשיבה בהקלטות עד להבהרת גירסתה בעניינן נדחתה בנימוק כי יש לנהל את ההליך בקלפים פתוחים ובגילוי רחב ככל הניתן. בניגוד לכך, המשיבה לא קיימה את צו הגילוי מבלי לבקש ואף לא להודיע. המשיבה עשתה דין לעצמה ו"בתמורה" קיבלה הכשר לאי הגילוי ואף חיסיון למסמכים האמורים.

73. שגיאת כבוד בית הדין האזורי בהחלטתו מתעצמת לנוכח העובדה כי התביעה העיקרית כמו גם הליך הגילוי המוקדם נוגעים לעובדי הנהלת בתי המשפט ולאופן מילוי תפקידם וטיבו, ובפרט לאור העובדה כי המצהירה בתצהיר המשלים היא האחראית על ענייני השכר של בית הדין (ראה פרוטוקול הדיון מיום 21.6.2021).

74. "נקודת המוצא העקרונית הינה עקרון הגילוי. כל אדם חייב למסור כל ראייה. ביסוד עקרון זה עומד ערך גילוי האמת. גילוי האמת משרת את אינטרס הצדדים בהבטיחו עשיית משפט. גילוי האמת משרת את האינטרס הציבורי בהבטיחו את תקינות הפעולה של המערכת החברתית כולה... אכן, מטרת ההליך השיפוטי היא חשיפת האמת. עיקרון הגילוי משרת מטרה זו. גילוי האמת הוא ערך מרכזי בכל שיטת משפט ובכל חברה. בלעדיו אין" דברי כבוד השופט, נשיא בית המשפט העליון בדימוס, א.ברק ברע"א 6546/94 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' אזולאי פ"ד מט(4) 54, 61.

75. המשיבה הפרה את עקרון הגילוי והיא עדיין מסתירה את האמת. בענייננו, המשיבה היא המדינה ועל כן הפגיעה בעקרונות הגילוי והאמת ובאינטרס הציבורי של עשיית משפט ותקינות החברה, חמורה שבעתיים. שגה כבוד בית הדין קמא בהתעלמו מכל אלה.

76. שגה בית הדין קמא הנכבד בקובעו כי נכון היה אילו המבקשת הייתה "מגישה את תצהיריה, ובמסגרתו הייתה יכולה לפרט את כלל טענותיה בעניין סתירות, פרוכות, חוסרים ואף הסתרות או זיופים, אם זו עמדתה". המבקשת הסבירה בפירוט רב הן בבקשה והן בתשובתה לתגובת המשיבה כי הבסיס לבקשה הוא אי קיום צו הגילוי על ידי המשיבה. הטענות בדבר סתירות, זיופים ואף שקרים הובאו לשם הוכחת הקיצוניות שבאי קיום הצו והמניע הברור לאי הגילוי. בית הדין שגה עת התייחס לטענות בדבר המניע בלבד והתעלם לחלוטין מהטענות בדבר אי קיום הצו.

77. בהינתן אי קיום הצו, שגה כבוד בית הדין האזורי בקובעו שיש לעבור לשלב התצהירים. שהרי, יש לזכור כי בדרך כלל אין ולא כלום אחרי תצהיר גילוי המסמכים (זוסמן, סדרי הדין האזרחי, מהדורה שביעית, 327).

ענייננו בגילוי מוקדם וכשמו כך עליו להיות, קודם לשאר שלבי ההליך הבאים אחריו. ישנה חשיבות קריטית לשלב הגילוי וכפי שקבע זה מכבר בית המשפט העליון, בשלב בירור התובענה כבר אין טעם ולפחות לא טעם רב בגילוי המסמכים. בעניין זה בית המשפט העליון הוסיף וקבע כי השיהוי הרב מסכל את המטרה שלשמה מצווים על גילוי מסמכים, שהרי מטרת הגילוי "לאפשר דיון הוגן, היינו, להקל על בעל דין שהשיג את הצו להתכונן לניהול המשפט, מטרה זו הושמה לאל...". (ראה ע"א 377/71 ישראל הרלינג נ' פרן שיהאב מרזוק, פ"ד כה(2), 799).

78. בענייננו, על אחת כמה וכמה. המשיבה לא השתתה בגילוי אלא נמנעה לחלוטין מלגלות. גם לאחר שנחשף דבר קיומם של המסמכים המשיבה המשיכה שלא לקיים הצו ולא גילתה המסמכים ובכך פגעה בהוגנות הדיון, ביעילותו והקשתה עד מאוד על המבקשת. שגה כבוד בית הדין האזורי עת התעלם מכך לחלוטין.

79. המבקשת תטען כי הלכה למעשה, בית הדין קמא הנכבד ביטל החלטתו הקודמת, במסגרתה קבע כי **"ישנה רלוונטיות לתהליכים הפנימיים בנתבעת לצורך הערכת התנהלותה ותום ליבה"** וכך להחלטתו אשר חייבה את המשיבה **"לגלות באופן ספציפי בתצהיר אם קיים ברשותה מסמך שהינו טופס מיום 161 מיום 31.7.19 או מסמכים שמוכיחים קיומו של מסמך כזה..."**

80. שלל טופסי 161 שהפיקה המשיבה ובכללם **שלושה** מאותו יום, היום בו נמסר למבקשת טופס 161 אחר, בכתב יד; הטופס 161 מיום 28.8.2019 שהופק למבקשת 16 ימים **לאחר** שכבר הופק ונמסר לה טופס 161; הטופס מיום 30.6.2019 שהוסתר עד כה; הם בוודאי בבחינת **תהליכים פנימיים המעידים על התנהלותה ותום ליבה של המשיבה. על אחת כמה וכמה הסתרתם ומניעת העיון בהם גם לאחר שהתגלו במקרה.**

81. שגה בית הדין קמא בהתייחסותו הנרחבת לגברת פרנסיס בהחלטתו, משום שאינה קשורה לעצם אי קיום צו הגילוי. השאלה האם גברת פרנסיס זוכרת את השיחה עם היועץ הפנסיוני ואם לב אינה יכולה להסביר ובוודאי שלא להצדיק אי גילוי והפרת צו גילוי. טענת גברת פרנסיס בדבר תיקון אוטומטי לטופס 161 (למעשה גברת פרנסיס טענה לתיקון אוטומטי של התאריך בטופס ובתצהירה המשלים טענה להפקה אוטומטית של הטופס כל אימת שיש תשלום), אינה יכולה להסביר מדוע המסמכים שהופקו אוטומטית או תוקנו אוטומטית לא גולו במסגרת צו הגילוי. כך גם השיחה המוקלטת עם גברת פרנסיס במסגרתה לא ציינה ולא ביקשה דוח צבירת פיצויים אינה יכולה להסביר הפרת הצו או קיומו. יתירה מכך אפילו נניח כטענת המשיבה כי המבקשת "אשמה" עדיין אין בכך להצדיק או להסביר אי קיום צו הגילוי, נהפוך הוא. אם המבקשת "אשמה" כטענת המשיבה, מדוע הסתירה ועדיין מסתירה המסמכים, ממה נפשך? באותו אופן גם תצהירה המשלים של המשיבה שניתן מטעם גברת פרנסיס, ו"ההודאות" שבו ביחס להתנהלות המשיבה אינו מוכיח או שולל את הפרת הצו לגילוי מסמכים.

82. כל אלה יכולים להעיד על מניע, אינטרס ומוטיבציה להפר את הצו לגילוי מסמכים, כמו גם על חומרת הפרת הצו ולשם כך הובאו בבקשה. ואולם, בקשת המבקשת למחיקת כתבי הטענות של המשיבה **מבוססת על אי קיום צו הגילוי, על הסתרת מסמכים על ידי המשיבה במכוון וביודעין ובניגוד לחובה ברורה ומפורשת שהטיל עליה הצו לגילוי.**

לא יכול להיות חולק כי המשיבה הפרה את צו הגילוי ביחס לטופסי 161 שקיומם התגלה לראשונה במסגרת התצהיר המשלים אך עדיין לא גולו ולא הועברו לעיון המבקשת.

83. בית הדין קמא הנכבד התעלם מהעובדה המהותית כי מדובר במסמכים שגילויים מזיק למשיבה ומועיל למבקשת, שיש בה כדי להצדיק את מחיקת כתב הטענות של המשיבה (רע"א 9265/06 קלאב הוטל ניהול (1996) בע"מ נ' עו"ד יעל דגן (פורסם בנבו, 3.1.07)). בית המשפט העליון קבע כי

סנקציה חריפה זו לא תופעל בדרך כלל ואולם אם "המפר נמנע מקיום הצו בזדון או עקב זלזולו בצו בית המשפט, עשוי בית המשפט למחוק את כתב טענותיו, ובית המשפט שלערעור לא יראה מקום להתערב בכך".

84. "הכלל הינו שהמשפט מתנהל בקלפים פתוחים, ועל כן מוטל על בעל דין לגלות ליריבו את המסמכים המצויים ברשותו ולאפשר לו עיון בהם במסגרת ההליכים המקדמיים". בענייננו, בית הדין קמא שגה וסטה מהכלל האמור והתיר למשיבה שלא לגלות למבקשת את המסמכים המצויים בידה ולא לאפשר לה לעיין בהם במסגרת ההליכים המקדמיים ולמעשה, התיר לה שלא לגלותם לעולם. מדובר בפגיעה חמורה בזכות המבקשת לעיין במסמכי היריב ולמעשה פגיעה בזכות המבקשת להליך ראוי (רע"א 8473/99 כרטיסי אשראי נ' שגב פ"ד נה, 1, 337. כידוע, הכלל הוא גילוי והחריג הוא אי גילוי, בין בחיסיון בהתאם לחיסיונות שנקבעו ובין בגילוי מאוחר. ואולם, הגילוי המאוחר לא נועד אלא להביא לחשיפת האמת. בענייננו, המשיבה יצרה לעצמה חריג שלא קיים ובית הדין קמא הכשירו.

85. המבקשת תטען כי מן הדין ומן הצדק ליתן רשות ערעור כמבוקש בבקשה דנן; בית הדין קמא דחה בקשת המבקשת מבלי שעסק בשאלה האם צו הגילוי קויים או הופר. מדובר בשאלה מהותית שיש להכריע בה כבר בשלב זה ואין מקום לדחות את הבירור בעניינה עד לסיום ההליך באמצעות ערעור על פסק הדין כולו, שאז תתייטר ההכרעה בשאלה. לדיון בשאלה יש חשיבות מכרעת על ההליך בתביעה העיקרית, על מתכונת הדיון ועל זכויות המבקשת. לפיכך, ראוי ומוצדק ליתן למבקשת רשות ערעור על החלטת כבוד בית הדין קמא. (רע"א (ת"א) 3109/07 קלאב הוטלס אינטרנשיונל (א.ק.ה) בע"מ נ' יעל דגן, עו"ד (פורסם בנבו, 22.12.2008)).

86. החלטת בית הדין קמא משליכה על זכות המבקשת להליך הוגן, לחשיפת האמת ולעשיית צדק, ולשם ההגנה על זכויות אלה יש ליתן למבקשת רשות ערעור.

87. לאור המפורט לעיל, מתבקש בית הדין הארצי הנכבד כדלהלן:

- א. ליתן למבקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין קמא מיום 24.2.2021, לדון בבקשת רשות הערעור כבערעור ולקבל את ערעור של המבקשת.
- ב. בהתאם לכך, מתבקש בית הדין הארצי הנכבד למחוק את כתבי טענות המשיבה לאור הפרתה החמורה את צו גילוי המסמכים והתנהלותה הפסולה סביב אי קיום הצו. בהקשר זה מתבקש כבוד בית הדין הארצי ליתן דעתו לעובדה כי המסמכים שהוסתרו והתגלו בשגגה, מזיקים למשיבה ומועילים למבקשת ולעובדה כי למשיבה אין ולא הייתה כל כוונה לגלותם, על אף חיוניותם לתביעה.
- ג. בית הדין הארצי הנכבד מתבקש ליתן דעתו ליחסי הכוחות הבלתי שווים בין הצדדים ולשימוש הפסול שעושה המשיבה בכוחה העצום כדי לזכות בתביעה בכל מחיר, תוך התעלמות מגילוי האמת ועשיית צדק. ועסקינן ברשות השופטת בכובעה כמעסיקה.

- ד. לחילופין ולמען הזהירות בלבד, מתבקש בית הדין הארצי הנכבד להטיל על המשיבה כל סנקציה שתראה לו צודקת בנסיבות העניין החמור שבענייננו.
- ה. בית הדין הארצי הנכבד מתבקש להטיל על המשיבה תשלום הוצאות המבקשת בגין הליך ערעורי זה. כמו כן, בגין הבקשה והתשובה שהגישה המבקשת במסגרת הליך גילוי המסמכים בהליך העיקרי, אשר היו נמנעותאילו הייתה המשיבה מקיימת את צו הגילוי כדין. בהקשר זה, מתבקש בית הדין ליתן דעתו לפערי המשאבים בין הצדדים הבא לידי ביטוי באופן התנהלותה במסגרת ההליכים המשפטיים.

עו"ד אורטל אללוף-קיסיל

התובעת